

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jiřího Miholy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 526)

Vláda na své schůzi dne 22. července 2019 projednala a posoudila návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a vyslovila s tímto návrhem zákona **nesouhlas**, a to zejména z následujících důvodů.

1. Ačkoliv vláda s ohledem na zvyšující se deficit vody v krajině a zhoršování kvality půdy souhlasí s potřebou vyšší ochrany vodních zdrojů a půdy, zastává zároveň názor, že tohoto cíle nelze dosáhnout toliko změnou Ústavy. Navrhované doplnění Ústavy je beze změn jednotlivých zákonů upravujících nakládání s vodou a půdou pouhou proklamací bez reálných dopadů. Již stávající znění čl. 7 Ústavy totiž obsahuje povinnost státu dbát o šetrné využívání přírodních zdrojů, mezi které bezesporu voda i půda patří, a jejich explicitní zdůraznění je proto z normativního hlediska nadbytečné.
2. Vláda v souvislosti s předkladateli zmiňovanými častějšími obdobími sucha připomíná, že dne 8. července 2019 schválila novelu vodního zákona, jejímž cílem je právě ochrana před suchem a nedostatkem vody a která zakotvuje nové právní nástroje umožňující vodu a vodní zdroje více chránit. Vláda rovněž poukazuje na probíhající spolupráci mezi Ministerstvem zemědělství, Ministerstvem životního prostředí a Univerzitou Karlovou směřující k nalezení nejúčinnějšího způsobu ochrany vody v právním řádu České republiky.
3. Vláda v neposlední řadě upozorňuje, že předložený návrh obsahuje řadu legislativně technických nedostatků, např. užití textu „ve znění pozdějších předpisů“ místo textu „ve znění pozdějších ústavních zákonů“ v názvu ústavního zákona nebo formulování úvodní věty čl. 1 v rozporu s ustálenými legislativními zvyklostmi.